

wartości 500 franków złotych; co do robót i dostaw przekraczających równowartość 500 franków złotych decyduje Ministerstwo Skarbu”.

§ 22. „Umowy dostaw i umowy wykonania robót, o ile cena dostawy czy roboty nie przekracza jednorazowo równowartości 150 franków złotych mogą być zawierane przez naczelników urzędów skarbowych w granicach przewidzianego na ten cel kredytu. Jeżeli cena umowy przekracza równowartość 150 franków złotych, a nie przekracza równowartości 1.000 franków złotych projekty umów winny być zatwierdzone przez Izbę Skarbową; gdy cena przekracza równowartość 1.000 franków złotych należy wyjednać decyzję Ministerstwa Skarbu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r. Z tym dniem traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 r. do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. № 36, poz. 239).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

31.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 grudnia 1923 r.

w przedmiocie umorzenia należności skarbowych z tytułu zaległych podatków i opłat oraz kar za zwłokę i grzywien.

Na zasadzie art. 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Zaległe po dzień 1 stycznia 1924 r. z tytułu podatków i opłat należności Skarbu Państwa wraz z odsetkami i karami za zwłokę ulegają z tymże dniem umorzeniu, o ile w poszczególnej pozycji księgi bierczej wzgl. listy płatniczej kwota podatku nie dosięga równowartości jednej dziesiątej franka złotego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

32.

Rozporządzenie IV Ministra Skarbu

z dnia 1 stycznia 1924 r.

w celu wykonania art. 1 do 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym.

Na mocy art. 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746) zarządza się co następuje:

Do art. 2 ustawy.

Obowiązek podatkowy.

§ 1. Obowiązek opłacania podatku majątkowego obciąża osoby fizyczne i spadki wakuujące (nieobjęte) oraz osoby prawne.

Obowiązek ten może być albo całkowity albo częściowy, zależnie od tego czy dane osoby (spadki) podlegają podatkowi od wartości całego majątku, czy też tylko od wartości części majątku.

Osoby, obowiązane do opłacania podatku od wartości całego majątku.

§ 2. Od wartości całego majątku podatek opłacają:

1) osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na tym obszarze dłużej niż rok;

2) spadki wakuujące (nieobjęte) po osobach wymienionych pod 1);

3) osoby prawne, mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Do osób prawnych zalicza ustawa również spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe). Za siedzibę osoby prawnej uważa się to miejsce, w którym znajduje się główny zarząd tejże osoby.

Do wartości podlegającego podatkowi majątku nie dolicza się jednak wartości nieruchomości, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej oraz kapitałów zakładowych i obrotowych, służących poza obszarem Rzeczypospolitej do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub leśnego, górnictwa, przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, o ile tego rodzaju przedmioty majątkowe:

a) należą do osób fizycznych i spadków wakuujących (nieobjętych);

b) zostały nabyte lub ulokowane zagranicą przed dniem 31 grudnia 1918 r.;

c) zostały pociągnięte do podatku tego samego rodzaju w kraju, w którym się znajdują, a odnośne państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych przedmiotów majątkowych znajdujących się w Polsce.

Okoliczności, czy wymienione wyżej majątki zostały nabyte lub ulokowane zagranicą przed 31 grudnia 1918 r. oraz, czy majątki te podlegają podatkowi majątkowemu zagranicą, winien udowodnić płatnik przed wymiarem podatku.

Jeżeli jednak w postępowaniu wymiarowym okaże się, że podatek zagraniczny jest mniejszy od